

عنوان مقاله:

روایت‌شناسی داستان «بچه مردم» جلال آل احمد

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 7، شماره 24 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمدرضا حاجی آقا بابایی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه علامه طباطبایی

نرگس صالحی - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات تطبیقی، دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

روایت‌شناسی یکی از شیوه‌های تحلیل متن است که می‌تواند موجب رسیدن به معناهای نهفته در متن شود. بررسی متون ادبی از این منظر درکی تازه‌تر برای خواننده پدید می‌آورد. ژرار ژنت نظریه‌پرداز فرانسوی با بهره‌گیری از نظریات دیگر روایت‌شناسان، نظریه تحلیل روایت خود را ارائه کرد که مورد توجه قرار گرفت. در پژوهش حاضر، داستان بچه مردم از جلال آل احمد از منظر روایت‌شناسی ژنت بررسی و تحلیل شده است. از مهم‌ترین نتایجی که بر اساس این بررسی به دست آمده، می‌توان به؛ نامعتبر بودن راوی اشاره کرد. راوی در این داستان، ماجرا را آن‌گونه که خود می‌خواهد بازگو می‌کند تا اندکی از عمق فاجعه بکاهد. موضوع دیگر چندصدایی بودن متن است. نویسندگان با عدم همدلی با راوی و همچنین فراهم کردن امکان طرح نظریات مخالف، موجب تقویت چندصدایی در داستان شده‌است. زمان و مکان نیز در این داستان به صورت کلی مطرح شده و القاگر این مطلب که فاجعه پدیدآمده، قابل تکرار در تمامی زمان‌ها و مکان‌ها است. نویسندگان با این شگرد، خواننده را به درنگ و اندیشه درباره موضوع داستان وادار می‌کند.

کلمات کلیدی:

تحلیل متن، روایت‌شناسی، آل احمد، بچه مردم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1155462>

